

Briefcontact Jaargang 67, Nummer 5, september 2018

Inhoud	Een woord vooraf	1
	De natuur zweeft over de pagina's	2
	Gelezen in Trouw	5
	De zomer van 2018 / Vier waterdruppels	7
	Over de taal in Zuid Afrika	12
	Agenda	15

Dat was me wat de zomer 2018

Het volgende en het laatste nummer van 2018 verschijnt omstreeks midden november. Sluitingsdatum inzenden artikelen is 8 november.

Redactie: email adres: lida.versteeg@muri-be.ch

Briefcontact wordt uitgegeven door de Nederlandse Evangelische Vereniging in Zwitserland en verschijnt 6 keer per jaar

Een woord vooraf. Een woord in deze tijd.

Lida Versteeg

Het was een zomer van niet weten! Stuur me iemand nog wat voor het Briefcontact van september?

Oh wat heerlijk, Arjana heeft me op de valreep nog wat gestuurd. Ik hoef niet alles alleen te doen! Ik kan nu Briefcontact voorbereiden en naar Wilfred sturen.

Oh ja en Gerda heeft me een bevestiging gestuurd van de te houden Nederlandse kerkdienst in Bern op 18 november. Gaat door dus! Maar komen er wel mensen, want ik heb de datum van de kerkdienst in mijn agenda gezet en toen tot mijn schrik gezien, evenals de laatste keer, dat er om die tijd een ander event ook mijn aandacht zou moeten hebben. Ik moet bewust kiezen dat is duidelijk. Maar ik kan het niet. Ik kan niet kiezen!

De bloemen in deze zomer hadden moeite om te gaan bloeien. De zon brandde op hun mooi getooide hoofdjes. Ze waren afhankelijk van mij. Als ik ze geen water gaf dan...!

Maar nu, deze foto is een recente foto, nu worden de bloemen druk bezocht. Zouden de bloemen het fijn vinden als ze bezocht worden? Ik kan het ze niet vragen! Ze zitten allemaal ieder op zijne of hare wijze mooi te zijn!

Belangrijke momenten leg ik graag met mijn fotoapparaat vast. Een foto zegt vaak meer dan duizend woorden. En toch heb ik vier waterdruppels in dit Briefcontact van september laten vallen. En Arjana heeft met inspanning van al haar krachten het ook nog voor mekaar gekregen twee mooie stukjes te schrijven. Dat heeft haar heel wat zweetdruppels gekost.

Wat daaruit geworden is kunt u zelf lezen. Misschien zijn de waterdruppels en de zweetdruppels nog niet helemaal afgekoeld. Ik weet zeker dat u daar best mee kunt leven. Want het was wel een zomer die...!

De natuur zwiert over de pagina's

Lida Versteeg

Middeleeuws dichter Henric van Veldeke hertaald door Elvis Peeters
Henric van Veldeke, die leefde in de tweede helft van de twaalfde eeuw, is de eerste Nederlandse schrijver die we bij naam kennen. We moeten hem wel delen met onze Duitse buren: zijn werk wordt namelijk zowel tot de Duitse als de Nederlandse literatuur gerekend. Niet vreemd, wanneer je bedenkt dat hij leefde en werkte op de grens van twee taalgebieden.

Veldeke is afkomstig uit het Maasland, uit de omgeving van Hasselt in Belgisch Limburg. In die streek treffen de Nederlandse en Duitse taal en cultuur elkaar en in Veldekes tijd bloeiden hier de kunst en de economie. Veldeke was een ontwikkeld man en hij kon goed Latijn en Frans. Hij schreef een heiligenleven over Sint Servaas (de Servaaslegende) in zijn moedertaal, het Limburgs.

In 1174 begon hij aan een ridderverhaal over de Trojaanse held Eneas. Basis daarvoor was een Franse roman die kort daarvoor was gedicht. Hij was dus goed op de hoogte van de nieuwste literatuur. Aan de Eneasroman is een bijzonder verhaal verbonden.

Veldeke had een boek met de tekst bij zich tijdens een bruiloft in Kleef (niet ver van Nijmegen) en liet dat daar zien. De roman was nog niet af en toch werd dat manuscript gestolen door de broer van de bruidegom. Pas negen jaar later kreeg Veldeke het boek terug en kon hij het voltooien.

De diefstal laat zien hoe populair het werk van Veldeke was. Ook schreef hij minnepoëzie. Dat was heel geliefd aan de adellijke hoven. Van deze liefdesliederen hebben er zo'n dertig de tand des tijds overleefd. In zijn gedichten waarin de natuur over de pagina's zwiert, bezingt Van Veldeke de vele kanten van de liefde, want die maakt het leven de moeite waard. Mooier: "haar liefde geeft mijn lied zijn klank".

Hij oogt soms opvallend modern: dat een man een vrouw niet voor zich wint door recht voor zijn raap om seks te bedelen, daarvan is deze middeleeuwer zich al bewust. Zoals hij met een vleug sarcasme schrijft over de neiging van vrouwen om jong te verkiezen boven oud:

*Daarom, ik word al meer of min
voor grijs aanzien
Ik haat de vrouwen in die zin dat ze nieuw tin
kiezen voor oud goud
Zo blijkt: jeugd is wat hen bezighoudt,
Hun lust is boud*

De vraag dringt zich op of het hertaalde boekje: "Ik bid de liefde" scholieren weer enthousiast kunnen maken voor historische letterkunde? Misschien kunnen deze minnedichten vergeleken worden met andere teksten zoals van Raymond van het Groenewoud, Stromae en Nick Cave. Hertaler Elvis Peeters ziet daar wel degelijk overeenkomsten. Van Veldeke is weer toegankelijk en fris.

De eeuwenoude minne- en natuurlyriek is weer van nu en moedigt aan om positief in het leven te staan: "Ik wil omgaan in verblijden met wie hun leven vrolijk leiden".

Hoe Veldeke in zijn latere werk een mengeling schiep van Middel-Limburgse en Middelhoogduitse taalvormen, wordt geïllustreerd met het volgende *Minnelied*:

<i>Ez sint guotiu niuwe maere, daz die vogel offenbaere singent, dâ man bluomen siht. zén zîten in dem jâre stüende wol, daz man vrô waere, leider des enbin ich niht: Mîn tumbez herze mich verriet, daz muoz unsanfite unde swaere tragen daz leit, das mir beschiht.</i>	'Het is goed nieuws, dat de vogels luidkeels zingen waar men bloemen ziet. In deze tijd van het jaar zou men blij moeten zijn, maar helaas, dat ben ik niet: mijn dwaze hart heeft mij verraden, en moet nu, treurig en somber, het leed verdragen dat mij ten deel valt'.
---	---

Het nieuwe hertaalde boekje van Henric van Veldeke :
"Ik bid de liefde" 33 minnedichten.
Hertaald door Elvis Peeters. Uitgeverij Vrijdag, Antwerpen 2016:
ISBN 97894600 15151/118P

Gelezen in Trouw, d.d.18/8/2018

Van Arjana Metting van Rijn

Martinikerk Groningen

Een protestantse biechtvader is er voor de stad. Bij de zijdeur van de monumentale Martinikerk in Groningen hangt een bescheiden postertje: "Waarom zou je ermee rondlopen? Lucht je hart!".

Op woensdagmiddag kun je hier binnen lopen om te vertellen wat je kwijt wilt. Er is een dominee die luistert, hij heeft zijn ambtsgeheim en vertelt het dus niet verder. "Het is eigenlijk supersimpel wat ik doe", zegt de 47-jarige predikant aan de biechttafel waarop standaard een Bijbel en een Liedboek liggen. Iemand vertelt zijn verhaal en ik luister. Ik geef geen advies, ik ga niet in iemands ziel roeren. Ik ben geen psycholoog, ik ben dominee. Soms bid ik met iemand, of lees een stukje uit de Bijbel. Vanuit mijn christelijke overtuiging zie ik het zo: "God wil ons uit onze benauwdheid halen. Hij geeft licht, lucht en ruimte. Wij creëren die ruimte hier."

Storm loopt het niet. Maar elke woensdagmiddag zit de dominee daar, en steevast zijn er een paar mensen. Ze komen anoniem binnen, vaak weet de biechtvader alleen een voornaam. Dat vinden ze fijn. Ook zijn ze, zo vertellen zij blij, dat ze geen afspraak hoeven te maken, en dat ze niet hoeven te betalen.

Ze krijgen geen opdrachten van de dominee, hij houdt hen geen spiegel voor, ze hoeven niks.

De dominee zegt: "hou dat wat er gebeurd is in het licht van Christus, daardoor verliezen de donkere aspecten van je bestaan hun kracht.". Er valt wat van je af als je het vertelt. Psalm 32 zegt: "Zolang ik zweeg, kwijnde mijn bestaan".

Daar komt bij dat de biechteling er op kan rekenen dat zijn zonden worden vergeven. In het biechten zelf zit het berouw.

"Bovendien" zegt dominee Versloot: "Gods bereidheid tot vergeven gaat uit boven wie wij zijn en wat wij gedaan hebben".

Psalm 32, vs 1-5. Vertaling Gerhardt van der Zeyde.

Zalig wiens overtreding vergeven,
wiens zonde uitgewist is;
Zalig de mens wien de Heer
niet meer toerekent wat is misdreven,
in wiens hart niets heimelijks huist,
want zolang ik zweeg, teerde mijn kracht weg.
Mijn snikken brak los, elke dag;
Dag en nacht bleef uw hand op mij wegen;
Ik verschrompelde tot in het merg,
of mij midzomerhitte verschroeid had.
Tot ik u mijn zonde bekend heb,
mijn kwaad niet langer verzwegen,
wist: de Heer biecht ik mijn overtreding.
Toen vergaaft gij mijn zonde, mijn schuld.

De zomer van 2018

Lida Versteeg

Waterdruppel 1

We zijn aangeland in de nazomer. 1 september 2018. Officieel gaat de zomer nog tot 21 september. Voer voor meteorologen om statistieken te maken en deze zomer te vergelijken met vergelijkbare zomers. Interessant te horen wat de meteorologen uitgevonden hebben. Namelijk: kunnen we spreken van iets heel uitzonderlijks wat we beleefden? Nee dus! Er waren vergelijkbare zomers.

De afgelopen zomer hoorde definitief niet tot de uitzonderlijke. Maar wat dan als wij het wel als uitzonderlijk beleefd hebben. Dat het bijvoorbeeld te weinig regende? Veel bliksem en donder? Dat bladen aan de bomen verdorden naast prachtig groene blaadjes? Hadden we geen drinkwater meer? Levensfactor nummer 1. Wij overleven niet als er geen zuiver water ter beschikking staat. Hoe is dit voor de mens? Geniet hij van het elke dag zon en staalblauwe hemel? Ach, ook in Zwitserland zijn kleine rivieren in de bergen drooggevallen. En wie moesten dan toch wel deze zomer het loodje leggen? Het waren dit keer niet de oudere mensen die hun leven door de omstandigheden voortijdig moesten verlaten. Nee, het waren de vissen die het niet meer zagen zitten.

Prachtige vissen. Eschen die er niet tegen konden in een Rijn te moeten leven waarvan de watertemperatuur als maar opliep. De mens heeft nog geprobeerd een plaats aan te bieden waarover een scherm gespannen was tegen te veel zonne-instraling. Desondanks moest men de vele dode vissen die het niet gehaald hadden uit het water vissen en vakkundig begraven.

De vraag staat nog steeds in de ruimte: wat was dan anders deze warme zomer? Mooi was dat de nachten toch steeds weer een aangename temperatuur hadden. Daardoor kon de mens weer goed ademhalen en ook goed uitrusten en zich weer wapenen tegen de warmte die 's middags buiten in de zon zelfs de thermometer niet meer kon meten. De thermometer was uitgeteld. Moest ook het loodje leggen.

Het gaat moeilijk worden wanneer er veel vochtigheid in de lucht is. Dat voelt dan heel onprettig. Je hebt het gevoel dat als je ademt, er geen frisse lucht meer binnenkomt. Zwoel is het. Een windje dat voor afkoeling zorgt, is dan onze wens. Een georganiseerde fietstocht in de omgeving van Bern op zondag 5 augustus had dan wel tot overkoken kunnen leiden. In de volle zon over stoffige grindpaden en over bruggen over de Aare waar de meeste mensen toch wel voor het koele Aarewater hadden gekozen en langs maïsvelden en flinke steile heuvels op was toch wel een prijs waard als je dit tot een goed einde bracht. Toch wel bijzonder, als je dit aandurft en ook op weg gaat. Ik moest de klus alleen klaren. Dick was in de bergen en had een vriend gevraagd of hij meekwam naar de Bäregghütte in Grindelwald. Met het grote voordeel dat het altijd bij het naar boven lopen koeler wordt en er 's middags vaak een koel windje opkomt...! Het hangt natuurlijk ook van je conditie af of fietsen en bergtochten onder moeilijke omstandigheden nog mogelijk zijn. En dan moet je vaststellen dat Dick en ik, ondanks beperkingen, toch nog wel dat kunnen wat we ons leven lang graag gedaan hebben. Fietsen, wandelen, skiën, langlaufen en zwemmen. Vanzelfsprekend is dit niet meer. Op de fietstocht kreeg ik onderweg als een soort reclame een windmolentje dat ik aan het stuur van de fiets bevestigde. Vrolijk draaide het als een dolle hond in het rond. En nog steeds als ik op mijn fiets stap. Past goed en is een herinnering aan Nederland. Daar draaien alleen nog heel wat grotere wieken keurig in het rond.

De zomer van 2018

Waterdruppel 2

Ik werp weer een vraag in het midden: wat voor betekenis heeft het voor de mens als alles geoorloofd is, waar hij of zij gewoon zin in heeft? Tweede vraag: Wat betekent het voor de medemens wanneer hij of zij van de ene seconde op de andere geconfronteerd wordt met: ik besta niet meer voor de ander. Ik ben zonder dat ik weet waarom overboord

gegooid en moet nu maar weer zien dat ik weer aan land kom. Geen tekst en uitleg. Deur dicht.

U die dit leest vermoedt natuurlijk al waar ik heen wil, maar helemaal zeker bent u ook niet want waarom stel ik van die domme vragen. Wat voor mij niet duidelijk is, is voor u wel zonneklaar. Zo klaar als een klontje. Geduldig wachten tot je weer in bent. Zoals de zon de afgelopen weken steeds te voorschijn kwam en niet bedekt werd door wolken. Bij alle zonneschijn die er was, snakten de bloemen naar regen, verbrandde het gras. De mensen moesten schuilen onder een parasol en geduldig wachten totdat de zon achter de horizon verdween en dan begon alles weer op te leven. Heerlijk buiten op een ligstoel zonder deken omdat het nog warm genoeg was.

De zon schijnt steeds als hij er niet aan gehinderd wordt te schijnen. Wolken zijn zo gezien stoorfactoren. Maar ik denk dat wolken ook een zegen kunnen zijn voor de aarde en voor de mens. En dan zijn ze geen stoorfactoren meer.

Nu ik aan het schrijven ben is de hemel grauw, af en toe vallen er druppels, koude wind en 11 graden. Dat is wel wennen. Ook daar is de overgang groot. Nu heeft de zomer definitief van ons afscheid genomen. Zegt men!

Eigenlijk had de zon het mij maar eens moeten vragen of het wel goed was dat hij zich nu verstopte. Hij kan toch niet maar doen waar hij zin in heeft. Misschien denken we, die zon had dat met mij moeten overleggen. Hij mag maar niet doen waar hij zin in heeft.

Volgende vraag: mag ik doen waar ik zin in heb? Mag ik tegen Dick zeggen: ik heb geen zin meer om met jou samen te zijn. Weliswaar zijn we 7 september 55 jaar getrouwd. Eigenlijk is het genoeg! Uit met de pret!

Ik zeg niet ja en ik zeg niet nee. Maar èèn ding weet ik wel! Als ik ja heb gezegd moet ik ook bereid zijn, als er zich omstandigheden voordoen die niet prettig zijn, dat de ander dan op me kan rekenen en me niet eenvoudigweg aan de kant schuift. Daar kan ik niet mee leven!

De zomer van 2018

Waterdruppel 3.

„Wie haben Sie es mit der Religion? Herr sowieso“. In het kerkblad van de Evangelisch-Reformierte Zeitung Bern Jura Solothurn wordt regelmatig een persoon uitgenodigd voor een gesprek. Herr oder Frau sowieso is meestal een persoon die bijvoorbeeld nogal eens op onze televisie optreedt en daardoor een zekere bekendheidsgraad heeft bij het gewone volk.

De vragen zijn steeds weer dezelfde, maar de antwoorden kunnen natuurlijk altijd weer voor verrassingen zorgen.

Daar gaan we dan! Eerste vraag: “Wie haben Sie es mit der Religion?” Halleluja! Dat gaat hen helemaal niets aan dat is mijn zaak zou ik kunnen denken. Waar bemoeien die zich mee? Dat is privé! Ik zou antwoorden: wat wilt u van mij horen? Ik ben niet meer gewend aan directe vragen. Gelukkig ben ik niet de betroffene maar een Zwitser die mij bijzonder bevalt omdat hij een goed communicator is. Totaal cool zegt hij op die vraag: “Sehr entspannt. Op de plaats waar ik woon staat de katholieke kerk midden in het dorp en neemt dus een centrale plaats in het dorpsleven. Mijn drie zoons ministreren en daarom ben ik als reformierte vaak in deze kerk aan te treffen”.

Tweede vraag: “Ohne Berührungängste?” “Ja zeker! De katholieke kerkdienst is een event! Er valt veel te beleven! Maar naar de Kommunion ga ik niet. Daar ben ik terughoudend”.

Derde vraag: “Glauben Sie an Gott?” „Ik geloof niet aan iets wat men niet bevatten kan, niet kan zien, en niet kan horen. Maar ik kom veel en vaak in aanraking met de kerk en hoe de kerk zichzelf ziet. En dat is beslist positief. Alleen plaag ik mijn jongens wel eens door te zeggen dat ze een “bademantel “ moeten aandoen om hun werk als misdienaar te kunnen doen”.

Vierde vraag: “Haben Sie statt dem Gottesglauben einen anderen spirituellen Andockpunkt?” „Ja, daar zegt u wat! Ik kan af en toe diep onder de indruk zijn als ik in een kerk zit waarvan ik weet dat de traditie

meer dan tweeduizend jaar oud is. Ik beleef daar een moment van bezinning. Iets wat in mijn leven eigenlijk niet vaak voorkomt.”

Kürzlich haben Sie eine Dominikanerin in het Münstertal bezocht? „Ja, dat was een mooie ontmoeting! Aan de ene kant heel traditioneel. Aan de andere kant: de rust die van haar uitging heel modern”.

Eigenlijk laat het niemand ijskoud als het thema “religie” op tafel komt. Frappant ook dat iemand eerlijk en open toegeeft dat het voor hem klopt als hij zich beweegt in een andere kring dan waar hij zelf uit gekomen is. Pssst.....!

Niemand verraden en helemaal voor u zelf houden dat ik precies dezelfde antwoorden had kunnen geven.

Deze nog zomer 2018

Waterdruppel 4

Ik ben voor u bezig allerlei artikeltjes bijeen te vergaren voor dit Briefcontact. Het is al 8 september. Onze 55 jarige bruiloft herdenking is met veel muziek en een aardige fietstocht door de omgeving en een keuring of ik nog wel mocht autorijden op mijn leeftijd op een voor ons feestelijke manier verlopen. We hebben onszelf, zonder dat we dat groot te kennen hebben gegeven (alleen op de gezamenlijke familiekalender waar wij nu ook mededelingen mogen doen heb ik op 7 september ingevuld: 55 jaar onder de pannen L+D), een genoeg gedaan. Met twee prachtige concerten. Zo konden we op de maat van wat we hoorden weer prettig en vrolijk verder dansen zoals we heel heel lang geleden ook wel eens moesten en dat toen eigenlijk verboden was, maar toch gedaan hebben. Misschien hebben we een erkenning ook wel heel heel erg verdiend, omdat vandaag de dag alles zo heel heel anders toegaat. Ons gaat dat soms boven de pet! En daar merken we aan dat we toch echt aan het oud worden zijn. Ook voor ons slaat de tand des tijds toe. Dit gezegde schoot door me heen toen ik in het verhaal over Veldeke schreef dat er zo'n dertig minneliederen de tand

des tijds overleefd hadden. Tand des tijds! Is deze uitdrukking wel goed? Of sla ik daar de plank helemaal mis.

Nazoeken dus. Wilfred is namelijk een heel goed kenner van de Nederlandse taal en ik kan het niet maken dat ik dat niet goed zeg. Wie schetst mijn verbazing dat de computer daar erg mee goed uit de voeten kon en daar staat het nu zwart op wit en de betekenis tussen haakjes (de sleet door de ouderdom). Betekenis goed. Een 8 dus in het Nederlands.

Bij het nakijken in het internet tref ik op het spreekwoord: Oefening baart kunst. Voor mij zonneklaar! Officiële verklaring tot de inhoud: door veel te oefenen verbeteren de prestaties. Zonneklaar! Mijn meisjesnaam "Kunst" heeft natuurlijk tot de volgende uitspraak gevoerd dat als mijn familie niet zo gedacht had, ik niet op de wereld was gekomen. Oefening baart "Kunst".

En dan is het ook nog zo dat ieder door zijn eigen bril kijkt. En dat betekent: ieder ziet het op zijn eigen manier! Daar kunt u wat mee hè! Alles klaar.

Over de taal in Zuid Afrika.

Arjana Metting van Rijn

Kort na het verschijnen van het Briefcontact met het verhaal over het Vlaams verraste mijn dochter Geertje me met de mededeling: ik ga dan in november veertien dagen naar Zuid Afrika naar de trouwerij van Noëmi. Noëmi, de oudste dochter van het gezin (met zes kinderen) waar Geertje al sinds jaar en dag mee optrekt, eerst woonde ze in het zelfde huis, later woonde ze zo, dat ook het jongste kind zo bij haar binnen kon lopen. Ze is peet(moeder) van de tweelingbroer van Noëmi en een belangrijk aanspreekpersoon voor alle kinderen.

Noëmi werkt sinds enige jaren in Zuid Afrika voor een Zwitserse firma. Ze komt daarom nog regelmatig even naar huis. Het gerucht deed de ronde dat ze een vriend had en met Pasen bracht ze die mee om hem aan de familie voor te stellen. Ik neem aan dat de familie het er mee eens was, want ze reisden terug als verloofd paar. Dat betekende, daar het in de kringen waar zij in Zuid Afrika in verkeren gebruikelijk is dat een verloving niet lang duurt, dat de huwelijksaankondiging niet helemaal onverwacht kwam, en in Zuid Afrika is het in november voorjaar.

Geertje, mijn dochter spreekt alleen maar Zwitsers dialect en Nederlands, wat mij er toe bracht haar te vragen of ze wel een gesprek kon voeren met Justin. "Ach" zei ze "ik praat Nederlands en hij Engels en de rest gaat met handen en voeten".

Ik ging te rade bij mijn oude woordenboek Nederlands. Ik trof er het woord Vlaams niet aan en naar de taal Afrikaans zocht ik ook tevergeefs. Tenslotte vond ik het bij het Zuidafrikaans.

In een wat serieuzer boek, waarin vermeld werd dat België drie cultuur gebieden kent (Frans, Nederlands en Duits), vond ik dat Zuid Afrika 11 talen kent.

Afrikaans staat op de derde plaats. De twee meest gesproken talen zijn zoeloe talen, na het Afrikaans volgt dan het Engels en nog meer inheemse talen. Van de blanken spreekt 59 procent Afrikaans en 39 procent Engels.

Het Afrikaans is geen uitstervende taal, dank zij de emigranten voornamelijk naar Amerika, spreken er nog bijna 20 miljoen mensen Afrikaans.

Deze gegevens vond ik in een boek uit Willems bibliotheek, genaamd: " moenie mounie. Niet mekkeren". Zuidafrikaans met een glimlach.

Het boek is een mix van geschiedenisboek, een frivole roman, wat grammatica en een heel uitgebreide woordenlijst in rubrieken.

Afrikaans is ontstaan uit het Zeeuws dat in de 17 de eeuw gesproken werd door de bemanningen van de schepen van de VOC, de inheemse talen van de kuststreek en ook nog van de talen die de slaven uit India en Ceylon meebrachten.

De schrijver van dit boek Dr. Piet van Sterkenburg ziet het Afrikaans als de jongste maar volwaardige loot van de stam van de Indogermaanse talen.

Met het Vlaams heeft het gemeen dat het Engelse woorden probeert te vertalen. Weet u nog van mijn buurvrouw uit Aardenburg die een centrifuge om de was te drogen een droogzwierder noemde? In het Afrikaans is dat een tuimeldroger.

Nog een paar hapjes uit het huidige Afrikaans:

Ek het smaak vir jou.....Ik houd van je

Excuus tog.....sorry

Een stokkielekker.....een lolly

Een voetslaanpad.....een voetpad

Een moltrein...de metro

En denk niet dat een beeldpoetser iemand is die ingehuurd is om in rooms-katholieke kerken de beelden periodiek te poetsen. Het is in Zuid Afrika een belangrijke functie, iemand die in dienst genomen is om een positief beeld van een persoon of onderneming uit te dragen of in stand te houden.

De schrijver van dit boek en zijn zegsman nemen op het vliegveld afscheid van elkaar met de woorden: *Baie dankie, en mooi loop en geniet wat jij doen.*

Briefcontact ook online

Op onze website www.nl-kerk.ch vindt u de actueelste informatie over het wel en wee van de NEV: (eventueel veranderde) tijden, adressen (ook van leden), etc. Maar, u kunt bijvoorbeeld ook de wat oudere jaarboekjes eens rustig door bladeren, en natuurlijk ook de recente uitgaven van Briefcontact online lezen (waar ook ter wereld). Wilt u zelf een bijdrage leveren voor de website of wilt u een reactie geven, dan kan dat graag via de website maar ook direct aan de webmaster: Jan van den Eijkel, E-Mail: admin-nev@janv.de Tel. 0049-7761-491

AGENDA: Kerkdiensten in de Nederlandse taal in 2018

Gemeenschappelijke diensten

25 december **Gemeenschappelijke NEV-Kerstdienst**
Evangelische Kirche Högendorf, AG
Aanvang: 12:00 uur
Voorganger: Ds. David van Welden

Kring Bern

18 november **Kerkdienst** in de Mauritiuskirche in Bern Bethlehem
Voorganger: Ds. David van Welden
Aanvang: 17.00 uur

Kring Basel

- 7 oktober **Kerkdienst** in het Wesleyhaus
Voorganger: Drs. René Zoutendijk
Begin: 15.30 uur,
- 28 oktober **Kerkdienst** in het Wesleyhaus
Voorganger: Ds. David van Welden
Begin: 15.30 uur, (Herbstmesse)
- 4 november **Kerkdienst** in het Wesleyhaus
Voorganger: Ds. Christa Gäbler
Begin: 15.30 uur, (Herbstmesse)
- 2 december **Kerkdienst** in het Wesleyhaus
Voorganger: Drs. René Zoutendijk
Begin: 15.30 uur,

Kring Zürich – Aargau

- 23 september **Kerkdienst** in de Kleine Kirche Fluntern, Zürich
Voorganger: Ds. Willemijn Jonkers, Muiderberg
Aanvang: 17:00 uur
- Okt./Nov. **Gespreksgroep** o.l.v. David van Welden bij Mia Zwahlen, Gubelstr. 32, Zürich-Oerlikon. Datum en Thema nog niet bekend, woensdag 15:30 uur. Mogelijkheid samen iets te gaan eten. Aan- c.q. afmelden bij Jolande.
- 6 december **Adventszingen / raclette maaltijd**, Donderdag-avond in Moserzimmer van de Grosse Kirche Fluntern, Gellertstrasse 1, 8044 Zürich, tram 5 of 6. Aan- c.q. afmelden bij Jolande voor 3 december

Bezoek voor actualiteiten / wijzigingen onze website www.nl-kerk.ch

Gümligen, 12 september 2018